

да се намести, и тóлкъ вýсокъ чинéши мисе, да достíга до нéбoto, не
знаехъ, щò да чýнимъ; да скóчимъ оў рéката, бéше мè страхъ и ѿ-
гиню и ѿ смíте; да идемъ на мостотъ, нéцо, щò не може, да бы-
де, и помыслихъ, да идемъ на мосто, и така стапíхъ на ёдénъ баса-
мáгъ со съ голéмъ страхъ и трéпетъ, а дíabolite идеха по мене и вика-
ха, кога излéзохъ горé на врéхъ на мосто стíгнаха мè и дíabolite, и
и викнáхъ со съ голéмъ плачъ: Пресвáра Бéце, помози ми, и се найде
предъ мене скóрома помóщница, и дадé ми прчтвю свою десници, и речé
ми: Не бойся возлюбленный рабе мой, защò ты си мене любилъ, лю-
битель мой читалъ си акáдистъ и похвалилъ мой, и си хранилъ сиромá-
си, и патницы, тие са братя на сна моегъ и Бéга: За това самъ дошлá
и, да ти помóгнемъ оў тие вéди и небóли, това говори ми, и мè во-
деше за рéка, и оў ёдénъ часъ довéде мè дóма, Бéгъ нашемъ слáва.

Ч8до стрáшно ѿ послáшáни родítелей и ѿ Бéжéственнéй
4 3 78Д° с лїт8ргíи,

Ч ё д о 64.

По днiи Феодосíя великагъ, имáло некой члвéкъ оў Царигráдъ добрó-
дítеленъ и мнóгъ богатъ, имáлъ сына ёдинорóдного, именемъ Феó-
фíлъ; оў старости ѿ сиромáшелъ мнóгъ, не мálъ, со щò да се храни, и
реколъ на сына си: Чéдо, видишь защò смé сиромáсы, и не можемe,
да се глéдамe, амì да тè прóдамъ, и ты да живéешь, и нýе да се
храниме, и така Івлéанъ прóдалъ сна своегò на ёдénъ богатъ чловéкъ,
го оўчилъ, кога промýне по краї некој цéрковь, ако чítатъ, илì